

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 28. Priori affinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

si aliquod intervallum fieret, intus ad cor suum rediret, & se ad patientiam præpararet; & sic sequentia facilius sustineret. S. Thom. Aq. lect. 3. hic. Nuntius, qui tam multas clades Jobo nuntiavit, fuit ipse diabolus, ut vult S. Chrysostomus; vel saltem diaboli fraude submissus, ut Origenes &c. voluit Jobi aures telò minimè prævisò vulnerare: ut repentino dolore consternatus facilius ad impatientiam, & blasphemias contra Deum, adigeretur. Mendoza in 1. Reg. 4. 12. Annot. 12. lect. 1.

Timor, quem timebam, evenit mihi; & quod verebar, accidit. Job. 3. 25. Inde tantus victor omnium calamitatum: quia jam se ad ea pararat. Sylveira in Apoc. 4. Semper cogitatione spectabat ad illum timorem, operiens eum, & parans, speransque. S. Chrysost. hom. de avaritia.

Procul (equus) odoratur bellum. Job. 39. 25. Sic justus, & sapiens, procul odoratur tentationem; seque præparat ad pugnam. Barradius D. 6. Pasch. tom. 4. l. 5. c. 1.

Paratus sum, & non sum turbatus. Pf. 118. 60. Magna ad patientiam fundamenta preparatio jaciunt. Quidquid enim ex insperato erumpit, vehementiori semper turbatione animi afficit. S. Cyrill. Alex. l. 9. c. 22. in Joan. Malum enim, quod prius considerat, atque expectat, tolerabilius efficitur. Euthymius apud Sylveira in If. 2. Disc. 7. Bis dicit: *paratum*: quia homo ad ea, quæ occurrere possunt, promptus, cum sit unus, valet quod duo. Incognitus apud Did. Nyss. D. infra octav. Asc.

Præpara animam tuam ad tentationem. Eccl. 2. 1.

Ex Novo.

Ecce ascendimus Jerusalem. Matth. 20. 18. Theophylactus: prædicit Dominus Discipulis eventura; ut mentes eorum præparet: quò prius audita facilius ferant, & non repente percellantur animò. apud Sylveira in Matth. 20.

Audituri estis prælia, & opiniones Prætorum; videte, nè turbemini. Matth. 24. 6. Origen. hom. 28. in Matth. *videte*, non dixit, audite: hortans eos, sollicitos esse, ut oculis animæ possint videre, postquam audierint prælia, singulorum naturam prævidentes, nè terreantur.

Vado parare vobis locum. Joan. 14. 2. & iterum v. 12. *ego ad Patrem vado.* & c. 16. 5. *vado ad eum, qui me misit.* & v. 7. *expedit vobis, ut ego vadam.* S. Chrysost. hom. 78. eorum animum experitur, & probatiorem reddit: ut & in calamitatibus æquò animò discessum suum & generosè perferant; assuefacit. Minus enim jacula prævisa feriunt. Sylveira in Joan. 16. q. 4.

Mementote sermonis mei. Joan. 15. 20. Prædixit Christus omnia, quæ ventura erant super Discipulos suos: nè, cum venissent, reperirentur Discipuli non parati, & eorum animi frangerentur in subitatione malorum. Et suadet, eos esse memores; quia prædixit, quòd sic passuri erant, nè immemoria prædictorum

eos per impatientiam conturbaret; magis autem eorum animos solidaret retenta memoria. Sim. Cals. l. 12. c. 11.

Hac locutus sum vobis &c. Joan. 16. 2. Cyrill. Alex. l. 10. in Joan. c. 34. Nam quòd non expectatum præter opinionem subito ingruit, magnos etiam plerumque animos turbat: quòd autem prævidimus, quamvis gravius inferatur, levius tamen propter præmeditationem videtur. apud Arcones in If. 2. Disc. 7. Glossa interlin. ego dixi ne ignaros hæc, & improvisa turbarent; sed prævisa patienter ferantur.

Jesus sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit. Joan. 18. 4.

Ex Patribus, & alijs.

Præmeditari debemus futura; nè, postquam venerint, obstupefaciant corda nostra miraculò. Nam præmeditatus in tali casu dicturus est: sciebam te venturum; non inexpectatus ades: tuum insultum jam antè præflagiebam. Ad eum modum si quis se præparavit, sustinebit sine ruinà pericula. At ex improvise turbati, vociferari, interdum & lamentari, est mentis valde miseræ. S. Justinus M. ad Zenam, & Serenum.

Si id, quòd amarum est, antea cognoscas, indues patientiam. S. Ambros. lib. de parad. c. 12.

Nullus sit casus, quem meditatio tua non praveniat. S. Hieron. lib. 2. soliloqu. c. 6.

Sic nos ad Deum expansos ungulæ fodiant, cruces suspendant, ignes lambant, gladij guttura detrucent, bestia insiliant: paratus est ad omne supplicium ipse habitus orantis Christiani. Tertull. Apolog. adv. Gentiles.

Disponentem se ad futura pericula propter Deum clades prævisa non lædit. Sim. Cals. l. 5. c. 1.

Præcogitati mali mollis ictus venit. Seneca ep. 76.

§. XXVIII.

Priori affinis.

Usquequò ebria eris &c. 1. Reg. 1. 14. Mater Samuelis in templo à Sacerdote spera forti animò tulit contumeliam. Unde sexui fragili tam insignis victoria? S. Chrysost. domi Annam exprobat amula: venit in templum, & Sacerdos contumelià afficit. Effugerat domesticam tempestatem; venit in portum, & rursus invenit undas. Verè in patientia exercitata, domi præparata ad perferenda maledicta; amulæque convitijs exercitata, & in templo multam præstitit humanitatem, viriliter, ac magnò animò, scommata ferens, Baeza t. 1. l. 3. c. 2. §. 2.

Non vales resistere. 1. Reg. 17. 33. Risit Saul puerum David intermum contra Goliath profilientem. Cui David unico argumentò, & suam fortitudinem, & obtinendæ victoriae certitudinem, persuadebat: *pasebat servus tuus &c.* v. 34. Etenim qui talibus victorijs in solitudine armatur, nescit in palæstra acies time-

re armatas. O quam securus in Mundi palæstram ibis hūcturus cum carne, & palam triumphatus de hostibus; si in solitudine prius cum vitijs conferuisti manus. Id. ib.

In utero supplantavit fratrem acum, & in fortitudine sua directus est cum Angelo, & invaluit. Of. 12. 3.

Quotidie ceditis punctiōni acis unius, & mucroni vos arbitramini posse resistere? In minimis probate conflictibus, quā viriliter in majori certamine stare possitis. S. Bernardus l. de S. Clemente P. M.

§. XXIX.

Miscellaneous.

Pellem pro pelle. Job. 2. 4. Intendit Sathan dicere: quod amissionem possessionum, & natorum, Job patienter toleraverit propter corporis sui salutem; & quod hoc non erat magnæ virtutis, sed erat humanum, & apud omnes homines consuetum. Et hoc est, quod dicitur: homo quicumque, etiam non virtuosus, dabit de facili pellem pro pelle, id est, carnem alienam pro carne sua: sustinet enim homo non virtuosus, ut quicumque alij, etiam quantumcumque conjuncti, potius corpore affligatur, quā ipse S. Thom. Aqu. hic lect. 1.

Calicem salutaris accipiam. Pf. 115. 13. Digna quidem promissio; sed, si in humanis viribus ponatur, periculosa præsumptio. Quis enim potest Confessoribus tormentorum patientiam dare, nisi ille, qui pro nobis dignatus est calicem Passionis accipere? Nam ut hoc impossibile humanæ virtuti absolute monstraret, secutus est: *& nomen Domini invocabo.* Cassiodorus hic,

Exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia. 2. Cor. 6. 4. S. Chrysof. hom. 12. hic: non simpliciter patientiam dixit, sed *multam*: neque enim unum aliquod, aut alterum incommodum perferre, magnæ laudi ducendum est. apud Did. Nils. Pol. cœl. p. 2. l. 20. c. 3.

§. XXX.

Impatientia.

QUI in hominis figura proposuerat latere, nihil de impatientia hominis imitatus est. Hinc vel maxime Pharisei Dominum agnoscere debuissent; patientiam hujusmodi nemo hominum perpetraret. Tertull. l. de pat. c. 3.

Omne peccatum impatientia adscribendum. Malum impatientia est boni. Id. ib. c. 5.

Natales impatientiæ in ipso diabolo deprehendo jam tunc, cum Dominum Deum universa opera, quæ fecisset, imagini suæ, id est, homini, subjecisset, impatienter tulit. Id. ib. c. 5.

Impatientes dum mala pati nolunt, non efficiunt, ut à malis eruantur; sed ut mala graviora patiantur. S. August. l. de pat. c. 2.

Qui tribulanti se irascitur, quasi puer scabiosus est, qui matri lavanti caput irascitur, & convitiatur. Hugo Card. in Prov. 17. 13.

Impatientia est signum privati amoris, & elationis. Dion. Carth. in Luc. 21.

Impatiens homo semper est querulus, sicut currus, qui semper stridet; sive in bona, sive in mala via sit. Geminiani c. 37.

TITULUS X. S. PAULUS.

§. I.

*Figura.**Ex Veteri, Novo, & alijs.*

PLANTAVERAT Dominus Deus paradysum voluptatis. Gen. 2. 8. Nihil prorsus erraverit, qui pratum insigne quoddam virtutum, & paradysum spiritualem, Pauli animum nuncupaverit. Unde & mirabiles nobis fluvios genuit: non secundum paradysi fontes quatuor tantum; sed multo etiam plures, & quotidie fluentes; nec terram rigantes, sed animas hominum, ad producendum virtutum germina fuscitantes. S. Chrysof. hom. 1. de laud. S. Pauli Ap.

Noe quidem Gen. 8. tantummodo legitur se servasse cum liberis; hic autem multo saviore Mundi inundante, diluviō, non arcam coaptando compagibus tabularum, sed epistolas componendo: non duos, vel tres, aut quinque cognatos; sed universum prorsus orbem mer-

Polyanth. Sacra, Tom. II.

gi periclitantem, ex medijs fluctibus liberavit. Id. ib.

At illa venit portans rānum olivæ. Gen. 8. 11. Potest significari S. Paulus per hanc columbam: quia enim olivæ misericordiam significat, congruè per rānum olivæ accipitur nomen Jesu Christi, quod etiam misericordiam significat. S. Thom. Aqu. in ep. S. Pauli in prologo ad Rom.

Servivit ergo Jacob pro Rachel septem annis. Gen. 29. 20. Quænam est illa adamantina prorsus anima, quæ Pauli patientiam possit imitari? neque enim bis septem annorum, sed totius vitæ servitium pro sponsa pertulit Christi; non adustus solum æstu diei, & noctis gelu; sed tentationes mille perpetuens. S. Chrysof. antè citatus.

Vidit Benjamin fratrem suum uterinum & erumpebant lacrymæ. Gen. 43. 29. 30. &c. Vidit Joseph Benjamin fratrem suum ex una matre, & lacrymatus est: vidit Jesus Paulum savientem in Ecclesiam matrem, & miseratus est. Act. 9. 4. Benjaminino minori fratri

T t

ampliora